

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Quàm seuera fame gulam in Religiosis puniuerit Deus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

quando porcorum rictū se se priùs ingurgitarunt? & planè Epicurēi in pari honestate habuerunt bibere & vomere; vinumingerere, & egerere? Punit Deus etiam priuatorum intemperantiam fame, aut esurie prodigiosa. Quod vel è religiosorum hominum poena atque exemplis disce.

VIII.

Narrat id idoneus author, Venerabilis Beda Presbyter Anglus, qui vixit Anno Christi 731. sub S. Burgundofora in monasterio, quod Euoriacas appellatur, contigisse. Quadam puella nobilis genere, ad supra memoratum Cenobium regulari disciplina colla submittere venit: sed bona vita conuersationem antiquus hostis aggressus euincere, excitauit in ea gula auditatem, ita ut esuriem furtiuocibos semper exatiare studeat. Quod facinus, per longa spatia temporum, non deprehensa patravit, nec prorsus alicuius sodalium patefactum est. Cum ergo diu gula audita animam maculasse, dedit arbiter iustiam sententiam super animam injustam: corripuit grauiissimum facinus poena grauiori, ac super fessos artus excitauit odium liciti cibi. Nec alio quoquam genere ciborum alebatur, nisi furfurum frondiumq; & herbarum, agrestium more pecudum, alimento: cumq; iam multis diebus hac ultio supra animam transgressione deceptam maneret, & sibi hora refectionis supradictum cibum adduci postularet, vidit speciem apri magni secum comedere, & morticinosos cibos porci grunno ventilare. At illa panefacta, interrogauit, quid esset? Respondit, qua videbatur bestia, & ait: Aper ego sum, cibas, quos hactenus per transgressionem comedisti, tecum ego comedidi, & modo per istius anni circulum hunc cibum habebis. Permansit ergo cibus ille per metam vertentis anni, nec prorsus aliud quidquam edebat, quam furfures, frondesq; arborum, atq; herbas agrestes, & quodcumq; ex ceterarum radicum reliquis proiecitur. Quid enim fuit, ut diaboli voce fragilis mens miseræ transgressionis conscientia objurgaretur, nisi quia per presentium paenarum immanitatem non sineret animam postmodum cruciatibus damnari, & divina pietas per eum voluit improperia constituendo depromere, per quem fuerat transgressio propagata, & hunc habere indicem, cuius suasionibus malis diis decepta obtemperauerat, & post paenas illatas cognoscere, non diabolo, sed Creatori creaturam debere obedire. In virgine, in nobili puella, & delicate educata, & forte aliquot pomata, aut panis frusta furtim comedente, tam seuerè gastrimargiae vitium

vitium animaduertit diuinus iudex, & in ea femina, quæ mundi illecebris, quæ nuptijs, quæ titulis & honoribus auitis spretis, ceteroqui ei seruiebat: quo modo gulæ peccatum plectet in illis, qui degulato patrimonio, semper in popinis, numquā in templis versantur? Pergit Beda. Similiter alia puella nomine Baratrudis, cùm diu in supradicto cœnobio conuersaretur, & nequaquam regularis discipline omni conatu intēderet praecepta seruare, misit diabolus in memorem transgressione correptā, ut queq; potuisset furto rapere, occulte cōederet: quæ cùm diu hac transgressione animam macularet, dedit justam ultiōrem de ea arbitrio justus. Corripitur enim repente ignitis febribus, ac inter incendia clamare cœpit, va mihi, va mihi. Et post has voces ita sopita jacuit, ut mortua ab omnib; crederetur: cumq; post multum horarum spatiū anhelaret, febris ab igne vexata, clamare cœpit: veniat mater, veniat mater. Concito ergo gradu, qua audierant, matrem monasterij beatam Burgundoforam vocant: quæ cùm venisset, agra, quæ jacebat, tota intentione cordis facinorum suorum conjecturam per confessionem pandit. Omnes verò astantes, cùm iam finem vita exspectarent, subito illa diuina miseratione conualescens, melius habere cœpit, & ita paulatim subtraeta periculo mortis, beatam vitam postea duxit.

Ad hunc modum menti & virtuti restituta puella, est etiam restituta sanitati. Quem modum in priuatis castigandis, eum etiam rectè seruat in publicis Dævs. Si emendantur, gladium in vaginam reponit; si obstinatè pergunt peccare, nouit poenam intendere. Quando enim vitia pudorem, leges, magistratus vincūt, dicuntur completae iniquitates, & in fastigio supremo stantes publicis cladibus, atque etiam tota sæpe regnorū euersione puniuntur. Quid enim, si adest hostis, vastantur agri, fumant incendijs pagi; audiuntur è vicino tympana & tormenta hostilia, & in nostris vrbibus gliscit intemperantia, immò in nostris castris non acies, sed conuiua instruuntur? vt hostis superueniens ebbat, quod tu amicis tuis propinavisti? Nemo queratur; tantum moneo nocentes. Scio & domi & belli abstemios reperi, sed paucos. Nemo miretur, opes instrumenta luxuriæ tam malè ventibus auferri. Nemo doleat innocentibus non dari malè fortitan usuris. Bene abeunt fortunæ, quæ malè vitijs seruiebant.

K. z Bonam

X
889.2.2.2

I X.